

РЕШЕНИЕ

№ 18592

гр. София, 30.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 30.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **1642** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – чл. 207 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ), предявен от Т. Г. И., чрез АД „Петров и Тенев“, адв. Д. Т., АК – Б., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 3, офис № 5 против Столична дирекция на вътрешните работи, за обезщетение в размер на 200 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска на 17. 02. 2025 г. до окончателното плащане.

Твърди се, че вредите са настъпили в резултат от отменен като незаконосъобразен Електронен фиш за налагане на глоба серия Г № 0038893, издаден от СДВР, с който на Т. И. е наложена глоба в размер на 250 лева за извършено нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 638, ал. 4 вр. чл.638, ал. 1, т.1 вр. чл. 461, т.1 от КЗ. СДВР е изпратило за изпълнение посочения ЕФ без същият да е бил влязъл в сила, въпреки, че е бил обжалван, а впоследствие и отменен като незаконосъобразен. Вследствие това незаконосъобразно действие е било образувано изпълнително дело в ТД на НАП –С. с №241600529/2024 г. ЕФ е отменен като незаконосъобразен с Решение № 3664/11. 08. 2024 г. по нахд №14120/2023 г. на СРС, НО, 122 състав, влязло в сила на 03. 10. 2024 г. по данни от ЕПЕП. По изпълнителното дело на ищцата е изпратено съобщение за доброволно изпълнение от 16.10.2024 г. За защита по изпълнителното дело тя сключила договор за правна защита и съдействие, по който заплатила 200 лева адвокатско възнаграждение. От ангажирания адвокат по изпълнителното дело е подадена молба за прекратяването му, която е приета за основателна и делото е прекратено. Изплатеното адвокатско възнаграждение във връзка

със защитата по изпълнителното дело се претендира като имуществена вреда, за която се иска заплащане на предявеното обезщетение. Направено е искане за присъждане на разноси по списък. Ответникът – СДВР, чрез юрисконсулт Г., в писмен отговор на исковата молба и в хода по същество делото прави искане за отхвърляне на исковата претенция като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Прокурор П. от СГП дава заключение, че исковата претенция е основателна и доказана и следва да бъде уважена.

Съдът, въз основа на доказателствата по делото и след преценка на становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С Електронен фиш за налагане на глоба серия Г № 0038893, издаден от СДВР на Т. И. е наложена глоба в размер на 250 лева за извършено нарушение на чл.483, ал.1, т.1 във вр. с чл. 638, ал. 4 вр. чл. 638, ал. 1, т.1 вр. чл.461, т.1 от КЗ.

Електронният фиш е отменен с Решение № 3664/11. 08. 2024 г. по нахд №14120/2023 г. на СРС, НО, 122 състав, влязло в сила на 03.10.2024 г. по публично достъпните данни от ЕПЕП.

На Т. Г. И. е изпратено Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК с изх. № С240022 – 048 – 0121530/16. 10. 2024г., с което е изискано доброволно плащане на глобата по ЕФ серия Г № 0038893, издаден от СДВР.

Във връзка със съобщението за доброволно изпълнение е подадена молба до главния публичен изпълнител за прекратяване на изпълнителното производство. Молбата е подадена чрез адв. Д. Т., към нея е приложен Договор за правна защита и съдействие с предмет представителство по изпълнително дело[ЕИК]/2024 г., включително и изготвяне и депозиране на молба за прекратяване на изпълнителното дело. Договореното и платено възнаграждение е 200 лева, в договора е вписано, че сумата е платена и договорът служи като разписка, подписан от клиента и от адвоката.

С Разпореждане изх. № С250022 – 035 – 0004987/14. 01. 2025 г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С. е прекратено изпълнителното дело, образувано срещу ищцата за принудително събиране на глобата по ЕФ серия Г №0038893, издаден от СДВР.

От правна страна: Искът е допустим, разгледан по същество е основателен.

Съгласно чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконовни нормативни актове.

В тежест на ищцата е да установи следното: отменен по съдебен ред незаконосъобразен акт, незаконосъобразно действие или бездействие при или по повод на изпълнение на административна дейност, причинени имуществени вреди, както и техния размер; пряка причинно-следствена връзка между незаконосъобразния акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

На първо място ЕФ е последица от изпълнение на нормативно възложени задължения, упражнена административно-наказателна компетентност, законово предоставена на органите в рамките административната им правосубектност, което по своето съдържание представлява изпълнение на административна дейност и в този смисъл същият представлява властнически акт, издаден от административен орган и въпреки че поражда наказателно - правни последици, е правен резултат от санкционираща административна дейност. ЕФ е отменен като незаконосъобразен с Решение № 3664/11. 08. 2024 г. по нахд №14120/2023 г. на СРС, НО, 122

състав, съдебното решение е влязло в сила на 03. 10. 2024 г.

Освен незаконосъобразния ЕФ се доказват и незаконосъобразни действия по възлагането от страна на СДВР на публичен изпълнител да събере сумата по ЕФ, без ЕФ да е влязъл в сила. В молбата за прекратяване на изпълнителното дело е посочено, че неправилно в системата на СДВР е вписано, че ЕФ е влязъл в сила на 05.07.2023 г. и незаконосъобразно е изпратен за принудително събиране. В резултат на това е образувано изпълнително дело срещу ищцата и по това дело ѝ е изпратено съобщение за доброволно изпълнение. Налице е първия елемент от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ – незаконосъобразен акт и незаконосъобразно действие по изпращане за принудително събиране на невлязъл в сила ЕФ.

Това действие е довело до образувано на изпълнително дело срещу ищцата. За да осигури защитата си по изпълнителното дело, след получаване на съобщението за доброволно изпълнение, тя е ангажирала адвокат, за което е направила разходи, представляващи договореното и платено адвокатско възнаграждение в размер на 200 лева. Заплатената сума съставлява имуществена вреда, която следва да бъде обезщетена. В резултат на осигурената защита се е стигнало до прекратяване на изпълнителното дело.

Налице е и пряка и непосредствена причинно – следствена връзка между незаконосъобразния ЕФ, незаконосъобразното действие на служители на ответника по възлагането на публичен изпълнител на принудителното събиране на задълженията по невлязъл в сила ЕФ и направените разходи за защита. В случай, че такива действия не бяха предприети от ответника, не би се стигнало до образуване на изпълнително дело и нямаше да възникне необходимост от защита по това дело. В право на ищцата е да прецени по какъв начин да организира защитата си, включително и с ангажирането на адвокат. Разходите за адвокатска защита са в резултат от незаконосъобразния акт и действия на служители на ответника и в пряка и непосредствена причинно – следствена връзка с тях.

В този смисъл и Решение № 5414/23. 05. 2025 г. по адм. дело № 11401/2024г. на ВАС, III отделение, Решение № 2265/06.03.2025 г. по адм. дело № 6732/2024 г. на ВАС, III отделение, Решение № 5650/09. 05. 2024 г. по адм. дело 0 2993/2024 г. на ВАС, III отделение.

При наличие на всички елементи от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ исковата претенция за заплащане на обезщетение в размер на 200 лева, представляващи разходи за защита в образувано изпълнително производство по възлагане за принудително събиране на глоба, която не е влязла в сила, а впоследствие е отменена като незаконосъобразна с влязло в сила съдебно решение, е изцяло основателна. Върху главницата се дължи и поисканата лихва от датата на предявяване на иска до окончателното плащане.

С оглед изхода на делото и съгласно чл.10, ал.3 ЗОДОВ, ищцата има право да ѝ се възстановят направените по делото разноски. Направените разноски са за държавна такса в размер на 10 лева и 500 лева - адвокатски хонорар, платен в брой, видно от представения договор за правна помощ и съдействие. Основателно е възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, предвид стойността на иска, съдът счита, че следва да се присъди възнаграждение в размер от 400 лева по чл. 8, ал.1 във вр. с чл. 7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА, на основание чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Т. Г. И., с ЕГН [ЕГН] сумата 200 (двеста) лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, причинени от незаконосъобразно

възлагане за принудително изпълнение на отменен Електронен фиш за налагане на глоба серия Г № 0038893, издаден от СДВР, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 17.02.2025г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Т. Г. И., с ЕГН [ЕГН] сумата 410 (четиристотин и десет) лева – разноси по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14 - дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: